

5^e Zondag door het Jaar B

**Prijst nu de Heer,
gebroken harten geneest Hij weer. (Ps 147,1.3)**

Van leven naar eucharistie

Om andermans lijden te kunnen begrijpen moeten wij eerst zelf geleden hebben. Dat is de enige ervaring die ons ontvankelijk maakt voor begrip en meeleven. De brutale schok van het lijden of zijn langzaam ondermijnend karakter trekt de mens voortdurend heen en weer naar twee tegengestelde richtingen: opstandigheid en gelatenheid. Pasklare antwoorden kunnen dan niet troosten. "Wie Hij liefheeft overstelpt God met lijden ... Lijden is goed ... Lijden zuivert uit ... Misschien hebben wij het wel verdiend ..." Deze en dergelijke uitdrukkingen zeggen ons niets wanneer wij lijden. Alleen iemand die discreet en stil bij ons wil zijn, kan echt meelijden en troosten.

Eerste lezing

Job 7,1-4.6-7

Job sprak: Moet de mens niet zwoegen op aarde, dagen maken van een dagloner? Hij snakt naar schaduw, ziet verlangend uit naar betaling. Zo ken ik vruchteloze maanden en nachten lang van getob. 's Avonds denk ik: wanneer wordt het morgen? en 's morgens: wanneer wordt het avond? En zolang het licht is ben ik ziek van onrust. Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspoel, ze lopen af, de draad is ten einde. Bedenk dat mijn leven een ademtucht is, dat mijn ogen het geluk niet meer zullen zien.

Tweede lezing

I Korintiërs 9,16-19.22-23

Broeders en zusters, dat ik het evangelie predik is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig! Deed ik het uit eigen beweging dan had ik recht op loon; maar zo is het niet: het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn verdienste? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het

recht aan de prediking verbonden. Van allen onafhankelijk, heb ik mij de slaaf van allen gemaakt om er zoveel mogelijk voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Alles ben ik voor allen om er tot elke prijs enkelen te redden. En ik doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

Evangelie

Marcus 1,29-39

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte ze bij de hand en deed haar opstaan; zij werd vrij van koorts en bediende hen. In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerhande ziekten leden genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden.

Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden. Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop en toen ze Hem gevonden hadden zeiden ze: "Iedereen zoekt U." Hij antwoordde hun: "Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. Daartoe immers ben Ik uitgegaan." Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.

Van eucharistie naar leven

Het lijden is een probleem voor alle beschavingen van de wereld. Als het Oosten de realiteit ervan wil ontlopen door er alleen maar zinsbegoocheling in te zien, dan grijpt het Westen dit probleem aan zonder er zich van te laten doordringen. De paradox van het christendom bestaat erin het lijden te willen overwinnen door het lijden zelf. Het christendom heeft de moed er een zin in te zoeken: en het vindt die zin in de beschouwing van Christus. Op het bloedend gelaat van de Gekruisigde herkent het de ergerlijke huiver van het lijden; op het stralend gelaat van de Verrezene ontdekt het dat het lijden niet het laatste woord zal hebben.